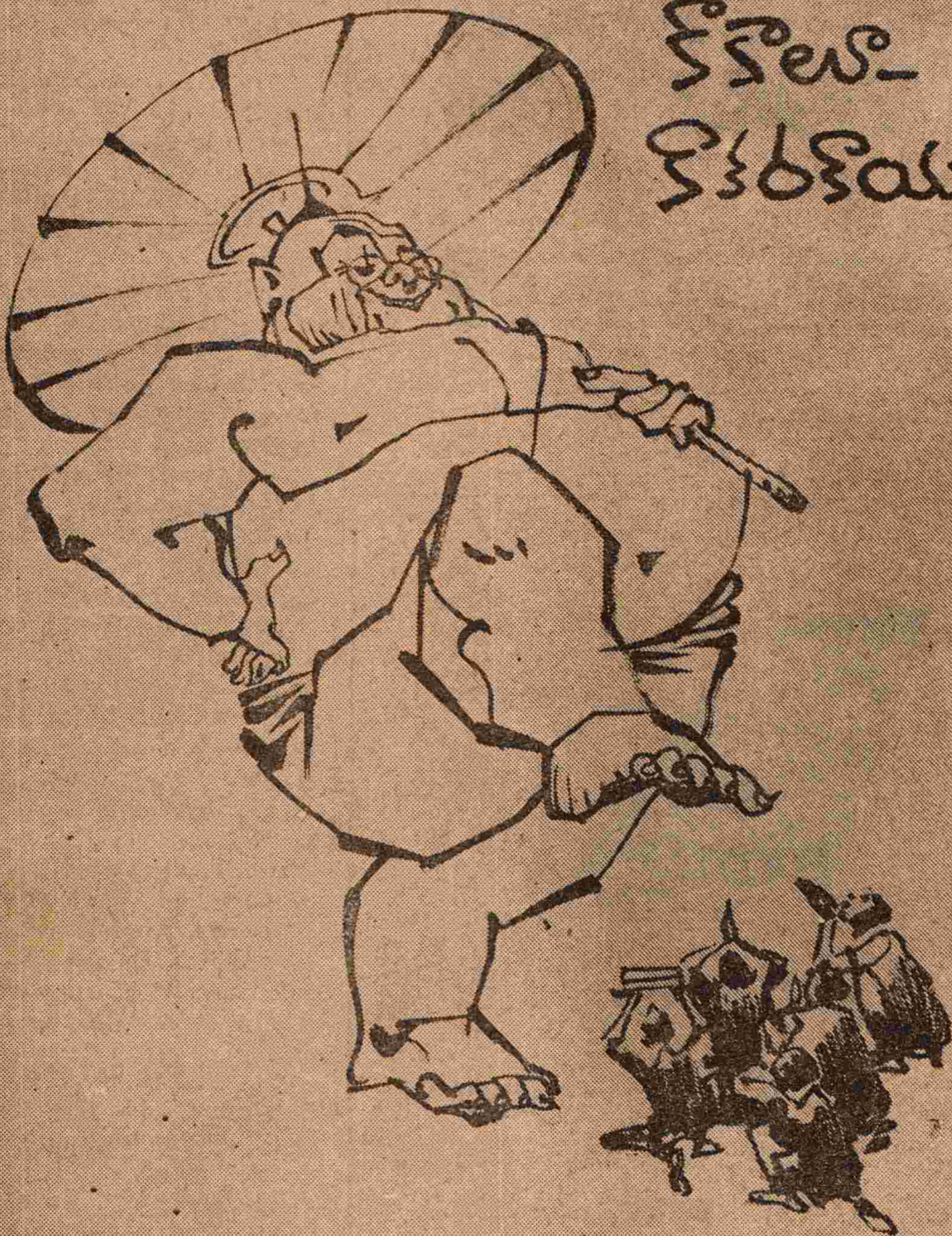

కొకటా
కొకరియటా!

అఫీసరుగారు వాటిరాబాదులో ఆరు రోజులు కాంపువేసి ఏడో రోజున తిరిగి వచ్చారు. అఫీసరుగారు తన ఛాంబర్లోనికి వెళ్ళిన మరు విమిషంలోనే ఆ అఫీసు మానేజరు రామనాథంగారుకూడా ఛాంబర్లోకి వెళ్ళారు. అఫీసరుగారిలో ఇష్టాగ్నో జరిపి అరగంట తర్వాత తిరిగి హాలులోకి ప్రవేశించారు. తిమ్మగా సోయి తన కుర్చీలో అసీసులయ్యారు. గుమాస్తా లండరూ ఆ మానేజరు గార్ని చుట్టు

బెహరా వెంటిల నుబ్బారావు

ముట్టారు వికేషిలు చెబుతారని. ఆయన ముఖంలో చిరునవ్వులు తొణికిసలాడుతూంటే అంతా ఆత్రతగా చూశారు.

“ఏమిటి సార్ వికేషిలు?” అడిగాడు ఎస్టాబ్లిష్ మెంటు క్లార్కు వెంకటాచలం.

“ఎల్లండి అఫీసరుగారి అబ్బాయిగార్కి నయనం!” చెప్పారు మానేజరుగారు.

అఫీసు విషయాలు చెబుతూ రనుకొన్న ఆ అఫీస్ స్టాఫ్ ఆ వార్త విని ఆశ్చర్యపోయారు.

“అబ్బాయిగార్కి ఉపనయన ముహూర్తం పెట్టించడానికా సార్ హైదరాబాద్ వెళ్ళారు?”

వేళాకోళంగా అడిగాడు డిస్పాచర్ దివాకరం. “అబ్బ! అఫీసు పనిమీదే వెళ్ళారయ్యా! అక్క

సపాట్

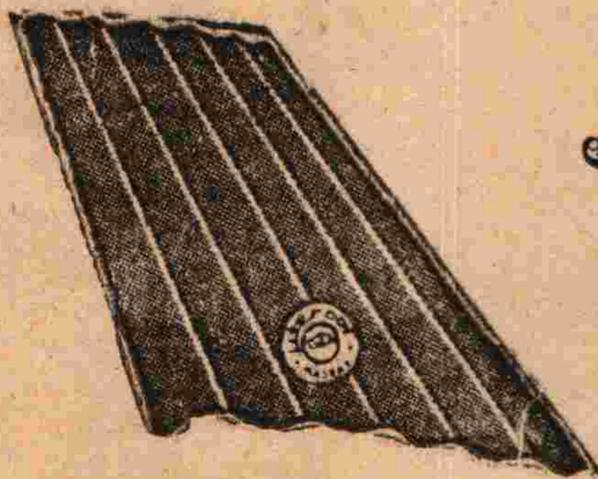
లోషన్

తామర, గజ్జి, చిడుములకు నమ్మకమైన
మరియు పేరుగాంచిన మందు.

SAPAT & CO, BOMBAY 2.

విజయవాడ: డి. ట్రేడ్ ప్రమోటింగ్ కార్పొరేషన్,
అబ్బిపేట, విజయవాడ-520010.

లైట్
రూఫ్

అస్పాల్లు
రేకులు

కోళ్ళఫారముల కొక ప్రత్యేకత
మన్నికలో పేరెన్నిక గన్నవి
విదేశ సాంకేతిక సహకారముతో తయారగుచున్నవి.
విదేశములకుగూడ ఎగుమతి చేయబడుచున్నవి.

ఉత్పత్తిదారులు :
లైట్ రూఫింగ్ లిమిటెడ్,
226 - లాయడ్స్ రోడ్,
మద్రాసు-600 086.
ఫోన్ నెం: 810725.6 7

సోల్ డిస్ట్రిబ్యూటర్లు :
(ఆంధ్రప్రదేశ్, తమిళనాడు,
ఒస్సా రాష్ట్రములకు)
బాలాజీ & కంపెనీ
పెద్దిబొట్లవారి విది.
గవర్నరుపేట, విజయవాడ-2.
ఫోన్ నెం: 74979 & 72414

వారికి తెలిసిన పెద్ద సంద్యంతిగా తున్నారా! ఆయన ముహూర్తం పెట్టారట!"

కొద్దిగా విసుక్కుంటూ జవాబిచ్చారు మానేజరు గారు.

"అయితే మనం కట్టు కానుక తిచ్చుకోవా లంటారా?"

వేళాకోళం మావలేదు దివాకరం.

మానేజరు గారి మొహంలో మార్పు గమనించాడు దివాకరం. పైగా అంతా తనవైపే వీలొక్క చూస్తూ ఉంటే తన దోరణిని మాట్టుకోవా లనుకొన్నాడు.

"అది కాదు సార్! మనలో మనం కదా అని అడుగుతున్నా! వాళ్ళవాయికి మెడిసిన్ పూర్తయితేనే గాని పెళ్ళిచేయవని ఆ మధ్యనే కవా సార్ అన్నారు. అత నింకా రెండో సంవత్సరం చదువు తున్నాడు..." నాన్నతూ ఆగిపోయాడు దివాకరం, మానేజర్ గారి మాటేని గమనించి.

"మిస్టర్ దివాకర్! యు ఆర్ లాకింగ్ లూ మచ్!" కోప్పడ్డారు మానేజరుగారు.

దివాకరం వాలకం చూస్తే పుర్వజన్మలా ఉండని గమనించాడు బి లూ క్లార్కు. కలగజేసుకొని వారిని శాంతింప జేయా లనుకున్నాడు.

"అతనిలో ఏమీలే సార్! అత వెప్పుడూ అంటే పీయ్ దివాకర్! పోయి నీ పని చూసుకో! మూడ! ట్రేలు మొన్న శనివారం సాయంత్రం మంచి మూల్గుతున్నాయ్. వాటికి వెలుగును ప్రసాదించు. పెయిర్ కాపీల మీద దేటు కూడా వేసేశాం!"

దివాకరం వెన్ను మీద నెమ్మదిగా తట్టాడు. మారుమూలాడకుండా అక్కడ నుండి విష్కృమించాడు దివాకరం.

వారాచరణం చల్లబడింది.

"అయితే ఎల్లండి మనం అంతా ఏం చేస్తే బాగుంటుందో పెద్దవారు మీరే సెలవీయండి సార్!" అడిగాడు యూ. ఓ. ఎకౌంటెంట్ అవధాని.

మానేజరు గారికి ఏదో జ్ఞాపకం వచ్చినట్లు జేబులోంచి ఒక కాగితాన్ని తీసి టేబులు మీద ఉంచారు.

"ఎల్లండి మాటకేంగానీ, టైమ్ లేదు—ముంది తుభలేఖ అచ్చు వేయించాలి—మధ్యాహ్నానికిల్లా కావాలన్నారు ఆఫీసుగారు" అని అంటరి పై పూ చూశారు.

"మా మామగారికి ప్రెస్ ఉంది సార్! మరో గంటలో అచ్చువేయించి తెప్పించే పూచీ వాది! అంటూ ఆ కాగితాన్ని అంటుకొన్నాడు పీ ఛోర్ క్లార్కు సింగరాజు.

"చెప్పండి సార్! ఏం చేద్దాం?"

మరలా అడిగాడు అవధాని.

"అదే ఆలోచిస్తున్నా నయ్యా! ఇండివిడ్యువల్ గా అయిబూ పది ఇస్తే ఏం బాగుంటుంది? ఆఫీసు గారి క్రింద మూడేళ్ళుగా పని చేస్తున్నాం!" తన ఒపీనియన్ ఎక్స్ ప్రెస్ చేశారు మేనేజరుగారు.

"అయితే ఏం చేద్దాం సార్?"

తొందరపడ్డాడు స్టాప్ క్లార్కు శంకరాజ్.

"మనం ఆఫీసులో ముప్పై శత్యరం ఉన్నాం. అలో పది వేసుకుంటే ఏదైనా పనుల్ని వస్తుంది"

అని అగి అందరి మొహాల్లోకి చూశాడు మానేజరు గారు.

ఎవరూ హుషారుగా ఉన్నట్లు తోచలేదు. కొంచెం బిక్క మొహం వేశారు కూడా.

“ఏది రూపాయలు ఎక్కువంటారా?” అడిగారు.

“ఎక్కువని కాదు సార్—నెలాఖరు రోజులు—పైకిలు వంచరు పడితే డబ్బు లేక పడిచివచ్చా.”

బావురుమన్నాడు ఎస్టాబ్లిష్మెంట్ వెంకట్రావ్.

“అవును సార్” అన్నారంతా ఏక కంటంతో.

“డబ్బు మొత్తం నేను సర్దులా సార్. అయితే ఫస్టు తారీఖున మాత్రం వాంసు ఇవ్వాలి.” వాగ్దానం చేశాడు మూడు నెలల క్రితం రిక్వెస్టు మీద స్వంత పూరికి బదిలీ చేయించుకున్న ముకుందరావు.

అందు నేత్రాలు విప్పారాయ్.

“అలాగే” అన్నారంతా.

“నీవండీ, నా కో మంచి ఆలోచన వచ్చింది.”

“కాచ్చేవన్నీ మంచి ఆలోచనలే. చెప్పు.”

వేళాకోళంగా అర్ధాంగివైపు చూస్తూ అడిగారు ఆ ఆఫీసు మానేజరు రామనాథంగారు.

“మీ వేళాకోళం కట్టిపెట్టి నే చెప్పేది జాగ్రత్తగా వినండి.”

“వూ చెప్పు—వింటున్నా.”

“వినడమే కాదు. నే చెప్పేకట్టు చేయాలి.”

“ఇదిగో సరస్వతీ! పెద్ద పెద్ద ఆఫీసర్లూ, మీనిస్టర్లూ ఏమంటారో తెలుసా? ఈ పని ఇలా చేస్తే బావుంటుందేమో అని సూచిస్తారు. అంటే ఆయన చెప్పినట్టు చేయాలి అని అర్థం. అవకాశం ఉంటే ఆ ఉద్యోగం మావాడికియండి అంటే చచ్చినట్టు వాడెంత బడుద్దాయి అయినా ఆ ఉద్యోగం వాడికి ఇచ్చి తీరాలి అని తాత్పర్యం. అంతేకాని ఆలోచించాను సార్—నా ఆలోచనే బావున్నట్లుగా తోస్తూంది అని గానీ, మీ కాండిడేట్ క్వాలిఫికేషన్ లేదు, అతనికి అసాయింట్ మెంట్ ఇస్తే ఆ తర్వాత ఇబ్బందులు వస్తాయే సార్ అనిగాని అన్నామా. . .”

“ఆ అంటే ఏం చేస్తాడు? తల తీసి మొరే స్తాడా?” సగం తోనే అందుకుంది సరస్వతి.

“తల తీయడు—అప్పటికే తనే తల వంచుకుని మౌనం వహిస్తాడు. ఆ తర్వాత చూపిస్తాడు తన ప్రవాసం.”

“అయితేనే నలాటి దానిననా మీ అభిప్రాయం?”

కోపించి దామె.

ఆఫీసులో ముప్పై మందిని • మిలిటరీ డిస్ ప్లీన్ రో నడిపించే రామనాథంగారు మెత్తబడ్డారు.

“అబ్బే! అదేం కాదు. చెప్పు, నీ అంచనే నా ఆలోచన.”

“ఇది మనకి దొరికిన బంగారంలాంటి అవకాశం.”

“గోల్డెన్ అవకాశానిటి.”

“ఆ అదే! మీ మేనల్లునికి ఆఫీసులో ఉద్యోగం వేయించమని ఆఫీసుగారితో చెప్పమని ఆ మధ్య చెప్పా—గుర్తుందా?”

“గుర్తుండం ఏమిటి? ఆ రోజే ఆయనతో మనవి చేసుకొన్నా. అవకాశం వచ్చినప్పుడు లెక్క పు డా చూస్తానన్నారా!”

“చూస్తానన్నారా? చేస్తానన్నారా?” తర్కించింది.

“అనుమ్మ! అవును సుమీ! ఆ మాటల్లో ఉన్న మెలికను అంతగా పట్టించుకోలేదు! చూస్తాననే అన్నారు!”

నీరుగారి పోయారు రామనాథంగారు.

“మీ ఆఫీసరు లంచం వుచ్చుకుంటారా?”

“లంచం? నిప్పులాంటి మనిషి!”

“అవును గదా! మరి మన పని ఆయేదేలా? మన మేనల్లుడికి ఉద్యోగం ఎలా వస్తుంది? మన ఆమ్మాయికి పెళ్ళి ఎలా అవుతుంది!”

తెల్లమొహం వేశాడు రామనాథంగారు.

“అంటకనే నే చెప్పినట్టు చేయండి! ఈ రోజుల్లో రెండు వందల రూపాయల నాకరికే మూడువేలు లంచం కడుతున్నారు. అందుకేత మీ ఆఫీసరుగా రిట్రాయికి ఏదైనా ఆరుదైన, ఫరీ థైన వస్తువుని ఘనంగా చదివించి వారి అభిమానాన్ని సంపాదించాలి. మనం లంచం అనుకున్నా, ఆయన కాసుకగా స్వీకరిస్తారు.”

బాధ్యమణి తెలివితే మరోసారి ఆశ్చర్య పోయా రాయన.

“ఒక ఆర తులం ఉంగరం చేయించి అబ్బాయికి భిక్షలో వేయండి.”

“భిక్షా?” అనేసి నవ్వేశారు.

“ఏం? అబ్బాయికి ఉపనయనమా పెళ్ళా చేస్తూంటా?”

“ఉపనయనమే. దగ్గర పాతికేళ్ళు. డాక్టరీ చదువు తున్నాడు. యువకుడు. పాత సంప్రదాయం పాటిస్తూ భిక్షకి వస్తా డంటావా?” అనుమానం వ్యక్తం చేశారు.

“పాతికేళ్ళా?” విన్నుపోయిన సరస్వతి అడిగింది భర్తను. . . “పెళ్ళి సంబంధం కుదిరిందా?”

“సంబంధమూ లేదు చట్టు బండలూ లేదు.”

“మరయితే ఇప్పుడు ఉపనయనం చేయాలి అవసరం ఏమిటండీ?” అనుమానంగా అడిగింది.

“పెళ్ళాం తీసిన పాయింటుకు ఆవును సుమీ అనుకున్నారు రామనాథంగారు. అంతవరకూ ఆయనకు ఆ శంక కలగనే లేదు.

“ఎలా చేసుకుంటే మనకేం? వలువు—అదే ఆ యువకుడు మీ లాంటి పెద్దల దగ్గరికి భిక్ష కోసం తప్పకుండా వస్తాడు” అంది దృఢంగా.

“వస్తే వరవాలేదు. రాకపోతే?”

“రాకపోతే మీరే అతని దగ్గరి కెళ్ళి చేయి వట్టుకుని వేలికి ఉంగరాన్ని తొడగండి. మీ ఆఫీసరు గారు చూస్తూండగానే తొడగండే?”

భర్తను హెచ్చరించింది.

భర్త మౌనంగా ఉండటం చూసి మరలా అడిగింది చికాకుగా.

“ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నారు?”

“అవాం. ఏం లేదు. మా ఆఫీసులో మే మంతా కలిసి ఒక పని చేయాలనుకున్నాం” అన్నారు నాన్సులూ.

“ఏమిటో?” అడిగింది అనవదంగా.

“అదే—మరేం లేదు” అని అగి. కొంచెం నీళ్ళు పనిలి చెప్పసాగారు.

“అంటుంటూ తం పది రూపాయలూ వేసుకుని ఏదో ఒక వస్తువు కొని చదివించాలనుకున్నాం.

శ్రీ వరసిద్ధి వినాయక సత్ సంఘం (Regd.)

మద్రాసు
ఆంధ్ర ప్రజలకు,
యాత్రీకులకు
ఒక విన్నపము

మహాశయులారా! మా సత్ సంఘము, ప్రజల యాచుక ది ఆదరణలతో, మద్రాసు బెసెంటు డిగర మందు వాలనముగా నిర్మించబడినది శ్రీ వరసిద్ధి వినాయక ఆలయము. దీనిని ఏప్రిల్ నెల 12వ తేదీ ఉదయం సుమారు 8 గంటలకు యావత్ భారతదేశము మండి మహా పండితులచే కుంభాభిషేకము జరుపబడినది. 13-4-79 మండి 4:8 రోజులు మండలాభిషేకము ప్రతిదివము జరుగుతూ యున్నది.

ఈ ఆలయముందు శ్రీ వరసిద్ధి వినాయకునితో పాటు వల్లభ గణాధియును, అంజనేయస్వామి యును, సుబ్రహ్మణ్యస్వామి, గణకేశవురి అమ్మ, సత్యనారాయణస్వామి, రక్షితానుమాల్లి, పవ గ్రహముల, మరియు వినాయకుని పదువారు అవ తారముల విగ్రహములూ ఇందు అమర్చ బడివి.

ఈ దేవాలయము సముద్రముచకు సమీప మురో రిక్త గ్రాండ్ల జాగలో కలు బడింది. దీనిలో వందలవలము కూడా పెంచబడినది. మరియు విశేషము ఏమనుగా ఒక ఎత్తైన తీర్థ టాంకుపై వ పెద్దపంది విగ్రహము, రెండు ప్రస్థులూ ఆ ందికి దిగిన సప్త కన్యకలూ కూడా అమర్చబడివి. ఒక ప్రవచన మందిరముకూడా అతి పెద్దది, దీనిలో కలదు.

కావున చేసు మీ అందరిని కోరుచది ఏమవగా, మీరు యాత్రా స్పెషల్ బస్సులమీద పచ్చివరు, లేక విడిగా వచ్చిము, మీరు ఈ స్వామిని దర్శించి, ప్రత్యేక పూజలు చేయించుకొని, భగవంతుని కటా క్షముపొంది సర్వదా ది. దివ అభివృద్ధి చెంపగలవని కోరుచున్నాం.

ఇటు
తిరుమల శైలి బలరామమూర్తి
ప్రెసిడెంటు

శ్రీ వరసిద్ధి వినాయక సత్ సంఘం,
బెసెంటు నగరు,
మద్రాసు-600 090.

ఈనాడు ఎక్కువ మంది పాఠకులు మా నవలలు చదువుతున్నారు ఎందుక?

1. వెరైటీ గల క్వాలిటీ నవలలని, 2. మనోవికాసానికి, 3. కాలక్షేపానికి, 4. విజ్ఞానానికి!

మరి మీరూ చదవండి!!

యదనపూడి సులోచనారాణివి

స్నేహమయి	10-00
రాధాకృష్ణ	13-00
సంసార రథం	9-00
పెళ్ళు	10-00
ప్రేమలేఖలు	12-00
కీలకీరీటాలు	15-00

(సాహిత్య అకాడమీ బహుమతి పొందిన నవల)

గోవిందరాజు సీతాదేవి

నవ్యాచనం	6-00
తారయ్య గారర్ ఫ్రెండ్	6-00

కాకాని కమల

ఇలా ఎందుకు జరిగింది?	7-00
మంచు తెరలు	6-00
అందని పూలు	6-00
వో అబల కథ	6-00

కప్పగింతుల మల్లికార్జున పు

సామెతలు	6-00
---------	------

గుల్షన్ నందా

తెగిన గాలిపటం	10-00
---------------	-------

శ్రీధర

రూపం - శాపం	7-50
-------------	------

(ప్రకాశిణి అవార్డు పొందిన నవల)

మాలతీ చందూర్

వంటలు - సిండ్లివంటలు	15-00
అందాలు అలంకారాలు	6-00
మహిళలకు మరగ జీవితం	5-00

బి. లక్ష్మి పసన్నం

పలావ్ కర్మా వంటకాలు	7-00
---------------------	------

విజయలక్ష్మి

వంటలు-వారాలు	6-00
--------------	------

కావిలివాటి విజయలక్ష్మివి

మాసాఠి గారి అమ్మాయిలు	10-00
జీవితాంగంలో మధుర కృతులు	10-00
అలికాదేవి	8-00
చంద్రావతి	9-00
తప్పి	7-00
గలపు	6-00
రాము	6-50
రామలలి	6-50
సంఘర్షణ	5-00
తెరల వెలుక	6-00

తురపాటి రాజేశ్వరి

దీపం వెలిగించి	6-00
శరీరం	6-00
వంటవం	7-00

ఎ. శ్యామలాకాణి

గారివారి	7-00
----------	------

బి. వి. ఎస్. అచ్యుతవలి

పూలూ ముళ్ళు	7-50
నీల కలలు	7-00
కామిక	9-00
కోరిక	7-50

ఇచ్చాపురపు రామచంద్రం

బీబీరాణం	7-50
----------	------

ఆర్. సంధ్యాదేవి

హిమబిందు	9-00
----------	------

యామినీ సరస్వతి

మధ్యతరగతి మనషి	8-00
----------------	------

ఎస్. రాజేశ్వరి

అందని ఆనందం	7-50
-------------	------

వింజమూరి లక్ష్మి

కళ్యాణ ఘడియ	7-50
-------------	------

అన్ని పుస్తకాల షాపులలోనూ దొరుకుతవి. లేదా,

క్వాలిటీ పబ్లిషర్సు.

రామమందిరం వీధి, విజయవాడ-2.

దానికి కూడా కొంతమంది ముందుకు రాలేదాకా. నెలాఖరు రోజులు మి. అందువని మార్చి ఒకడు పెట్టుబడి పెడతా నన్నాడు, జితాల నాడు తిరిగి ఇచ్చేసే కండిషన్ మీద." భార్య ఎం కమలకు గమనించిన ఆయన నెమ్మదిగా ముగించారు.

"ఈ సూచన మీరే చేసేటట్లు కనబడుతూంది. అవునా?" భర్తను నిరదీసింది దామె.

తుళ్ళి పద్దారు రామనాథంగారు. మౌనం వహించారు.

"అంతా కలిస్తే మాత్రం ఏమంత వసూలు తుండని? మహా అయితే వాడొకడంటే రావచ్చు. ఏ వస్తువు వస్తుంది? అయినా ఎవరికి కేరు వస్తుంది? ఇలా సమష్టిగా ఇచ్చిన కానుక లెక్కలోకి రాదు. ఆఫీసు స్టాఫ్ ఇచ్చినట్లువుతుంది. ఎవరెవరు ఏయే కానుకలు వ్యక్తి గతంగా సమర్పించుకున్నారని ఆ తరువాత ఆయన తిమ్మను పరిశీలిస్తే? ఆయన వల్ల మనకి పెద ఉపకారం జరగాలి. వేరే ఆలోచన పెట్టుకోక నేను చెప్పినట్లు చేయండి. ఇంకొకరి గొడవ మన కెందుకు? అంతకి కావలసే ఆఫీసు స్టాఫ్లో మరో పది రూపాయలు అవుతాయే. ఏమంటారు?"

రామనాథంగారు ఏమీ అనలేకపోయారు.

* * *

ఆ రోజు సాయంత్రం భర్త హుషారుగా ఇంటికి తిరిగి వస్తుంటే ఆశ్చర్యపోయింది అనూరాధ.

"ఏమిటో దొరగారు చాలా హుషారుగా ఉన్నారీ వేళ." భర్తను పలకరించింది.

"ఎల్లండి మా బాస్ గారి అబ్బాయికి తెడ మారేజి" అంటూ భార్య బుగ్గ మీద చిటికె వేశాడు ప్లీరు. ఇన్ ఛార్జ్ పోవరాజు.

"మీ ఆఫీసు గారబ్బాయికి పెళ్ళయితే మీ కేం ఒరిగించండి!" ఆశ్చర్యపోతూ తన బుగ్గ మీద భర్త వేంను తొలగించి తను వేలేసుకుంది.

"అయినా ఎప్పుడూ అంకోలేదు. స. బాధం ఎప్పుడు కదిరిందండి? ఆ అబ్బాయి ఇంకా చచ్చి పూర్తి కాలేజీ కంట్లాసి" అంది.

"పెళ్ళికాదే పెళ్ళా—తెడ మారేజి అంటే ఉపయోగం. ఒడగ! భజం మీద జంధ్యం వేస్తారు. అంటే పెడగోతాడు వేస్తారు—బ్రాహ్మణ్య కడూ!" విడవారివి చెప్పాడు.

"ఓహో! అర్థమయింది. ఆ వాడు రావూళ్ళో కంణ గారి అబ్బాయికి అయింది. అబ్బ—పెళ్ళి అ పాదానికి చేరండి. నేను కళ్యాణ చూశాను."

"ఆ... అదే. ఎల్లండి ఈ దొరగారు ఆ సంబంధం వీక్షించటాకై ఏగెదురు. కానుకలు సమర్పించుకోవాలి అనుగ్రహము వడసి తరింతారు."

చెప్పాడు నాటక ఫక్టీల్.

"కానీలా? ఏమి వ్యా అనుకుంటున్నారు? మీ మేనేజరుగార్ని లెడిగి పరి ఈయండి. పెద్దాయన. ఆయనకు తెలుస్తుంది ఏమిటిస్తే బావుంటుందో."

"ఓహో! ఆయనో పిచ్చివాడు. అసలు ఈ ఆఫీస్ ఒక వెంటుల్ హాస్పిటల్. కావాలే ఏమిటి? తల పది వేసుకోవడం ఏదో ఒకటి కొవి సమష్టిగా సమర్పించుకోవాలనే తంపులో ఉన్నారు! కానీ ఆ పాదాలో తోచిన వూహించు వారికి తెలియనియ లేదు నువ్వూ ముందు ఎవరికి తెలియదు. దా బహు విలక్షణం

అలాగే బహుశా ఈయన అనుకుంటున్నాడు. ఇంకా ఇచ్చి తీసుతాం." హీలో పోజు పెట్టాడు పోలరాజు.

"మీ కేమైనా మతి పోయిందా?"

అశ్రుర్యంగా కోపంగా భ్రమ విరిచింది.

"మతి ఉన్న వాడే కంటే వారి మనసులకు పాపానికి అరాట పడతాడు. నన్నాపదనాండి కాపాడే ఆ మహాత్మునికి కృతజ్ఞత చూపడానికి అనువైన సమయం ఆయన దబ్బు తీసుకోవడా." భర్త దోసి అమెకు వచ్చలేదు.

"ఏమిటండి మీ మాటల! అసీను ప్లోర్లు సరిగా లెక్కచూసుకోకుండా ఛార్జీ తీసుకున్నారు. నా దేవదా కాజేసి మీ మీదికి తోశాడు! ఆ పోలీసు ప్లోర్లు తాలూకు విలువ మీ బీటలలో ఎలాకా కేస్ చేస్తున్నారుకదా! మీబుల్లి ఎలా కాపాడేటట్టు తుంది? మీరు విండ్లూరి లెసి కూడా ఆయన మిమ్మలకు రక్షించగలిగారా?" అనేబడింది అనారాధ.

"నీకు మా రూల్స్ అవీ తెలియవు అమా!" సహాధాని అంటూ అన్నాడు.

"రూల్స్ కాదు రుబ్బంలా. కాదు! అవి తెలియడం దేవదా? ఆ సాహసం అభ్యుత్సాహం కావడానికి మీలా సహాయంలేదు! మీరు ఛార్జీ తీసుకున్నప్పుడే అవి లేవు కదా! ఆ సంగతి అందరికీ లెప్! మీ అసీనులూ తెలుస! అయినా దబ్బులు వెల నెలా మీ జీతంలో మిమ్మలకు అనుకుంటున్నారు. ఇది అన్యాయం కదా?" ఉద్వేగంగా అడిగింది.

"అమా, నే చెప్పింది విదానంగా, అనేబడికుండా ఏమిటా?"

అనుభవంగా, వెళ్ళింది అన్నాడు. "చెప్పండి" అంది తగ్గిస్తాయిల." చెప్పడం మొదలుపెట్టాడు పోలరాజు.

"మాకు కాండట్టు రూల్స్ అవీ, ఇవీ, అవీ బోల్డు రూల్స్ ఉన్నాయి. (ప్రభుత్వం అసీని కాజేసి, లేక అవేనుకొని, ఆ దబ్బులు నా జేకంలో కోసుకోండి నెలసరి వాయిదా మీద అవి అంటే ప్రభుత్వం ఒప్పుకోదు. ఆ ప్లోర్లు నా ఆదేశం అండగానే పోయిట్టు లెక్క. నే చేసిన పాపానికి అనుభవించాల్సి వచ్చింది. మా అసీనులూ చాలా మంచి వారు కాబట్టి ఏ యాక్టులా తీసుకోకండా వాటి కిమ్మలూ జీతంలో వెనెలా రిటర్న్ చేయమని అర్డర్లు చేశారు. మా రూల్స్ చెబితే నీకు అర్థంకావు మరి."

వెళ్ళింది అనె. "అందుకు లంచం ఇస్తా వంటారు." అంది. "అప్పు, అమా. లంచం కాదు; లాంచుం! కాదు."

"నీమండీ!" మరలా అనుమానం వచ్చింది అమెకు.

"మరి మీ రూల్స్ కింది ఉద్యోగస్తుల ముండి కట్టాలా కానుకలూ పై అసీనల్ల తీసుకోకూడదు అని కూడా పెడితే బావుంది!" భార్య తెలివి తేటంకి అశ్రుర్యపోయాడు పోలరాజు.

"ఆ ఆ ఆ విషయమూ ఉంది ఆ రూల్స్ లో. కానీ ఎలా? అన్నీ రూల్స్ ప్రకారమే జరిగవు

చిట్టెమ్మా! అసీనులో ఇస్తే లంచం! కానీ వివాహం తుభ కార్యక్లామ చదివింపులు ఆ రూల్స్ లో కొంత వరకూ మినహాయింపులు ఉన్నాయి. అయినా ఆ విషయాలు మన కనకనరం!"

విడమర్చి చెప్పలేక విసుక్కున్నాడు.

"అయితే ఏం చేద్దామనుకుంటున్నారు?"

"ఓ టేవరికార్డర్ కొని ఇద్దామనుకుంటున్నా! అందరికీ సర్ప్రైజగా ఉండాలి! అందుకనే నేనీ విషయం ఎవరికీ చెప్పలేదు! నీవు కూడా ఎవరితోనూ అనుకు సుమీ!" కాషన్ ఇచ్చాడు.

"బాగానే ఉంది ఆ దబ్బుకి ఇది వడ్డీలా ఉంది!" విసుక్కుని మూతి మూడు వంకరలు తిప్పింది.

"వడ్డీ కాదే వయారి బామా! వచ్చే వెల్డ్ ట్రాన్ పర్ల ఉన్నాయ్! మీవాళ్ళ పూరికి బదిలీ కావాలని అడగాలనుకుంటున్నా! ఇంతకన్నా మంచి అవకాశం దొరకదు!"

"అదన్న మాట మీ ఎత్తు!"

అశ్రుర్యపోయింది అనారాధ.

"ఏమిటండి మీ అసీనులూ పెద్దబ్బాయికి ఒడుగు!" ఆ రాత్రి భోజనం వడ్డిస్తూన్న భార్యతో అన్నాడు యూజీ అకౌంటెంట్ అవధాని.

"అయితే ఏమిద్దామనుకుంటున్నారు?" అడిగింది భార్య.

"అసీనులో అందరూ తల వది వేసుకుంటున్నాం! ఏదో ఒక వస్తువు కొని చదివిస్తాం!"

"ఇంతేనా?" తేలిగ్గా అడిగింది.

"అంటే?" భార్య మొహంలోకి చూస్తూ అడిగాడు అవధాని విస్తుపోతూ.

"బడి ఏది రూపాయలా?" ఈనడించింది.

"ఆ పది రూపాయలూ ఎవరి బగ్గరా లేవు! ఒకడు పెట్టుబడి పెడతానన్నాడు!"

"మందా ముష్టి పది రూపాయలా?" మరలా అంది.

తలెత్తి అశ్రుర్యంగా చూశాడు అవధాని.

"అవునండీ! మీకు ఏజెన్సీకి ట్రాన్స్ ఫర్ అయితే ఆర్డర్స్ కాన్ఫిల్ చేయించారా? ఆ తర్వాత మొన్న పైదరాబాదు చేస్తూ ఆర్డర్లు వస్తే రిలిజ చేయకుండా అడ్డుపుల్ల వేసి అప్పు చేయించారా? ఇదేనా ఆయనకు మీరు చూపే కృతజ్ఞత?"

"కృతజ్ఞత? ఎందుకు? మనం ఈ వూళ్ళో ఉండి బావుకున్నదేమిటి? వచ్చేపోయే స్నేహితుల తోనూ, చుట్టాలతోనూ ఇల్లు గుల్లవుతోంది! ఆయన నా మీద అభిమానంకొద్ది కాన్ఫిల్ చేయించటం లేదు! ఎకౌంటెంట్ వెంకట్రావ్ ప్రమోషన్ మీద పోయాక సరైనవాడు దొరకలేదు నేను తప్ప. అప్పురావున్నాడంటే సరిగా ఏని చేయదు. అందుకే వన్ను కడలియకుండా ఉన్నాడు! ఈ వూరిలో మంచి బయలు పడనియటం లేదు! పైదరాబాదు పోతే మనం బావుపడి ఉండేవాళ్ళం! దూరంగా ఉంటే ఈ రాబంధుల బాధ తప్పుతుంది. ఉద్యోగాన్నేషణ లకి, ఇంటర్వ్యూ లకి, హాస్పిటల్స్ కి వచ్చి పోయే చుట్టాలతో చచ్చిపోతున్నాం! ఈ యమూడికి ఈ వూరు మంచి ట్రాన్స్ ఫర్ అయితే గానీ మనకి మోక్షం రాదు!" విసుక్కున్నాడు అవధాని.

A hair darkener with a difference

darkens your hair with loving care

Loma, as it darkens your hair, cares for it, too! Not just a hair dye but an excellent hair dressing to keep your hair well-groomed with an exquisite fragrance, you'll always love. Unlike hair dyes, it's not just a colour 'coverup' That's why, when the hair grows, LOMA does not allow grey hair to show at the roots

Loma
the World's most trusted Hair Oil -Cum- Hair Darkner

Sole Distributors & Exporters: **M.M. KHAMBHATWALA,** Ahmedabad-1. (India)

స్టా కి సు :
కె. ఆర్ముగ మొదలియాన్
అండ్ కం.,
బందరు వీధి, మద్రాసు-1.

కావలెను

తీరిక సమయంలో శక్తి సూటింగులు పర్మింగులు మరియు చీరెల ఆమ్లకమును పెంపొందింప జేసే జితం లేక కమిషను మీద నెలకు రు. 700/- లు గడించు కొనుటకు ఏజంటు కావలెను. ఉచిత లిటరెచరుకు, శాంపిళ్ళకు వాం ండి.

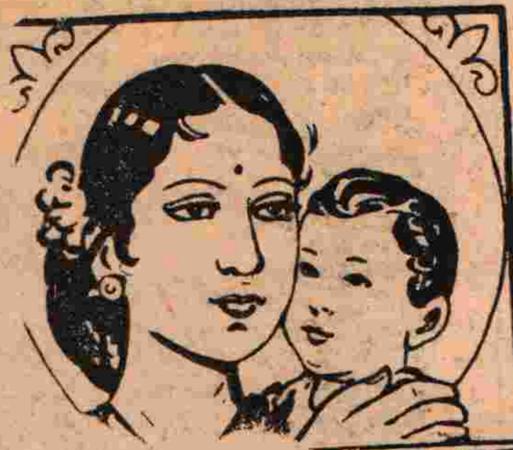
SHAKTI TEXTILES AGENCIES (AP)
Post Box No. 1138
Delhi-110006.

ఎలాంటి అజీర్ణమైనా మంత్రించినట్లే నయమవుతుంది

హ్యులెట్స్ డిజెస్ట్ మిక్చర్

మీకు బేబీ/బాబుకావాలా!

అనెస్త్ సి ఇతర వైద్య పరీక్షలచే నిరాశ పొందిన సోదరీనామణులు ఇవేకూడా మీ బిల్డర్ అవుతారు. మీ పురుష సంధ్యదోష నివారణ పుస్తకం చదివే వివరములు కింద ఉన్నాయి.

శ్రీ నా గారున మూలిక కుటీరం రైల్వే స్టేషన్ వద్ద, రామాలయం వద్ద.
తెనాలి - 2.

భర్త మాటలు ఆమెకు వచ్చలేదు. వెబుగా ఉన్నట్లు తోచలేదు.

"మెదట ఏజన్సీకి బ్రాన్చర్ అయితే ఆ ఆర్డర్లు కాన్ఫిర్ చేయమని ఆయన్ను బ్రతిమాలు కున్నామా లేదా?"

"అవును. నా భవానకు ఆర్డర్లు వస్తే మన అబ్బాయిల చదువులు పాడై పోతాయని భయపడ్డామా లేదా?"

"అవునునుకో."

"మరెంత కండి ఆయన్ను ఆడిపోసుకుంటారు?"

"అయితే ఏం చేయమని నీ ఉద్దేశం?"

విసుక్కున్నాడు.

"ఆ వది రూపాయిల చందా కాదు కానీ మీ ఎకౌంటెంటు పోడాకి పరిపద ఏదైనా వస్తువు చదివించండి. ఆయన ప్రసన్నుడౌతాడు. ఆయన ఈ పట్టుం నుంచి బదిలీ అయిపోతే ముందు మనకి మా వు రికి బదిలీ చేయమని అడుగుదాం. ఇంక ఆయన ఉండేది ఒక్క సంవత్సరమేగా."

"నీవు చెప్పేది బాగావే ఉంది కానీ, ఇప్పుడు నా చేరిల్ డబ్బు లేదు" అంటూ లేవబోయాడు.

"వే విస్తా."

భార్య మాటలకి అశ్చర్య పోయాడు.

"నా దగ్గర నూటపాతిక రూపాయలున్నాయ్."

"విజంగ?" అనుమానంగా అడిగాడు.

"అవునండీ, అప్పుడప్పుడు మీ రిచ్చిన డబ్బు ఇచ్చుచేయకుండాదాచి ఉంచాను. మీరిలా నెవరేట్ గా బహుమతి ఈయబోతున్నట్లు ఎవరిలోనూ చెప్పకం దేం. ఆ తరువాత తెలిస్తే తెలుస్తుంది."

భర్తను హెచ్చరించింది.

ఇంట్లో అర్ధాంగి జాడ కనపడక పోవడంతో పెరిట్స్ కి ఒక్క ఉరుకు ఉరికాడు ముకుందరావు.

బాపి దగ్గర మొహం రుద్దుకుంటూంది భార్య.

భార్యను సమీపిస్తూ "మంచి రోజులు వచ్చాయ్" అన్నాడు.

"పాత నీనీమాయే. ఇదివరకు చూశాను"

అంది మొహం తుడుచుకుంటూ.

"నీనీమా కాదే సీంహారం" అన్నాడు ఆమెను పట్టి పట్టి చూస్తూ.

"నా పేరు సీంహారంమా, ఏడుకొండలూ కాదు"

అంది మూతి మూడు వంకలు తిప్పుతూ.

"పోనీ అన్నవరం సత్యవతి దేవిని సలా" అన్నాడు, ఆమెను ప్రసన్నం చేసుకోవాలనే ప్రయత్నం.

"సరే కానీ, విషయం ఏమిట్ చెబుతుంటా! చాలా జోరుగా ఉన్నా రీవేళ."

"చెప్పాను కదా—మంచి రోజులు వస్తున్నాయ్ మన!"

"ఏం? యూపీ లాటిరి టికెట్ కొన్నారా?"

కిరికిలా నవ్వింది. ఆ తరువాత ఇంట్లోకి దారి తీసింది, భర్త మాటలను పట్టించుకోకుండా.

ఆమెను అనుసరించాడు ముకుందరావు.

"ఆ లాటిరికి రెండు రూపాయలు తగలేస్తే తగులుతుందో లేదో చెప్పరేం కానీ, ఇప్పుడు మనం చెల్లెట్ యే పెట్టుబడికి మాత్రం మంచి ఫలితం ఉంటుంది. అది మాత్రం భాయం."

"అబ్బి వంగతి చెబుతుంటా."

విసుక్కుం దామె.

"మా ఆఫీసరుగారికి ఎల్లండి ఉపనయనం."

భర్త మాటలకి పక్కున నవ్వింది దామె.

తెల్ల మొహం వేశాడు అతను.

"మీ ఆఫీసరుగారి కింకా ఉపనయనమే కాలేదా?"

పిల్లలున్నారా: కాబోలు."

నవ్వాపుకుంటూ అడిగింది.

"ఓహో అదా, వారి అబ్బాయికి." సర్దుకున్నాడు.

"అయితే మనకేన వ్విం. చదివించుకోవాలివెన్నా

"కాదు. అక్కడే పప్పులో కాలేశావ్. లాభామే ఉంది. అలా చూస్తూ ఉండు ఎల్లండి మనం ఆఫీసరు గారికి మాంచి ..."

"ఒడుగు ఆఫీసరు గారికా?"

"అదే—ఆఫీసరుగా రబ్బాయికి మాంచి ప్రజం టెషన్ చదివించబోతున్నాం."

"ఎంటుకండి—డబ్బు దండగ?"

నిరుత్సాహ వరచింది.

"నో, నో ప్రస్తుతానికి దండగ—ముందు ముందు నిత్య వండుగ!"

"సరిగా చెప్పండి! అర్థం కాలేదు."

"మన ఎలుగుబంటి ఏడుకొండలు లేదా? వాడే తిరుతమ్మ! మొన్న మనింటికి వచ్చాడు కదూ వర్లగా, పాట్టిగా వంటినిండా రోమాలూవాడూనూ— ముసలాడు."

"ఓహో! అతనా? బాపుంది పేరు." ముసీ ముసీగా నవ్వుకొంది ఆమె.

"అవును వాడే. ఇంతకాలమూ నా పాత సీటులో పనిచేస్తున్నాడు! కానీ ఏం లాభం? కానీ సంపాదించుకో రేక పోయాడు! నీతి నిజాయితీ అంటాడు దొర్లా గుడ్డు! ఆ నీతి నిజాయితీలే రేపు తనకి, రిటైర్ అయ్యాక తిండి తిప్పలు పెడతాయ్ అనుకుంటున్నాడు అతను!"

"అలాగా! చాలా మంచివాడన్న మాట! అన్న భార్య మాటలకి విసుకోయాడు ముకుం దరావు.

ఈ రోజుల్లో మంచితనం ఎవడి క్వావాలి అంటే కి కావంసింది డబ్బు! వాడు వచ్చే నెలలో రిటైర్ అవుతున్నాడు. ఆ సీటును మళ్ళీ నేను కొల్లె స్తాను. కొల్లె శానా మన బతుకు బంగారం అనుకు నీ ఒంటికి బంగారం తొడుగు చేయిస్తా!"

భర్త మాటలకి షాక్ తిన్న దామె.

"కట్టండి! అలా ఏమాత్రం వద్దు!"

వారింపింది వింవిల్లాడతూ.

అశ్చర్యంగా చూశాడు ముకుందరావు—ఆ చెప్పాగింది తన దొరణలో.

"ఇదివరకు ఆ సీటులో ఉండి బోర్లు సందించారు! అంతా అబ్బాయి జబ్బుకే ఇప్పుయిం నా ఒంటిమీద బంగారం కూడా ఇచ్చు చేశా ఆఖరికి అబ్బాయి దక్కలేదు! ఆ పాపపు సంపా మన కొట్టండి! ఆ ఇచ్చే వారు ఎంత ఇబ్బంది ఇస్తారో! ఎంతగా శపిస్తారో! ఆ శాపనార్య మనకి తగిలాయ్ ఇదివరలో. వదేళ్ళు పెరిగిన బా మాలేస్తూ విందాయ్."

కళ్ళవీళ్ళు పెట్టుకుంది ఆ మాతృమూర్తి.

చల్లబడిపోయాడు ముకుందరావు. ఆలోచనలో పడ్డాడు. అవును, భార్య చెప్పేది నిజమే! నాను సంపాదించినదే కాకుండా మరి కొంత ఖర్చు అయింది. అయినా అబ్బాయి దక్కలేదు.

“ఏ నాడో వాడికి బుణ్ణుడి ఉన్నాంటే బుణ్ణు తీర్చుకున్నాంటే ఆర్థాయుష్షుతుణ్ణు ప్రసాది చాడు ధగవంతుడు!”

భార్యను వోదార్చబోయాడు. “వద్దండీ! ఆ అన్యాయపు ఆర్జన వద్దండీ!” అంది కన్నీరు తుడుచుకుంటూ.

ముకుందరావు మారు మాట్లాడలేకపోయాడు.

“ఎర్రరింటి శామ్యూల్ గార్ని చూడండి! ఆయన హోదాకి బోల్డు సంపాదించ వచ్చు! కానీ పైని పుచ్చుకోరు! నిప్పులాంటి మనిషి. వాళ్ళ పెద్ద బ్రాంకి పెద్ద ఉద్యోగం వచ్చింది! పిల్లలు ముత్యలా ఉంటారు. ఏ నాడూ జరుగ వీధి ఎరుగరు! ఆర్జన మార్జన మన కొద్దండీ!” ఆవేశపడింది దామె.

“సరే! ఇక ముందు ఆలా చేయను.”

“సరే! ఆ గావే కాదు! చేతిలో చేయి వేయండి!” చేయి చాపింది దామె.

చేతిలో చెయ్యి వేకాడు ముకుందరావు.

అమె మనసు పూరబ చెందింది.

“మరి ప్రెజంటేషన్ ఏమీ ఈయనవసరం లేదంటావా?” అడిగాడు.

“అధికారి కాబట్టి వారిపై ఉన్న గౌరవభావంతో మన శక్తి కొలదీ ఏమైనా ఈయండి!”

“మరి ఆయన మనకు చేసిన ఉపకారం మూట?”

“ఉపకారమా?”

“అవును, మరలా మన వూరికి బ్రాన్స్ ఫర్ ఇచ్చారు కదా. నాలు గైరు వందలు లంచం ఇచ్చే న్నా ఈ సీటికి తిరిగి బదిలీ చేయి చుకోవాలనుకున్నాం. జ్ఞాపకం ఉందా? కానీ లంచం పుచ్చుకోకుండా బ్రాన్స్ ఫర్ ఇచ్చారు. అది అలా ఉండనీ, మా ఆఫీస్ లో క్లాస్ ఫోర్ పోస్టు భాళి ఉంది. మా తమ్ముడికి వేయించాలనుకుంటున్నాను.”

“అయితే కాకా బడతా రన్నమాట. జాగ్రత్తండోయ్. కాకరకాయలు తినిపించగలరు.”

కిక్కిలా నవ్వింది దామె.

ఆఫీసరుగా రబ్బాయి గారి ఉపనయనం చాలా ఘనంగానూ వైభవంగానూ జరిగింది. సబ్ డివిజన్ లనుండి వచ్చిన వారూ, కాంట్రాక్టర్లు అంతా యధాశక్తి చదివింపులు సమర్పించుకున్నారు. ఆఫీస్ స్టాఫ్ అంతా కలిసి నాలుగు వందలు పెట్టి ఒక గాడెజి బీరువాసు చదివించారు.

ఆ తరువాత ఆ ఆఫీస్ స్టాఫ్ ఎవరి మట్టుకు వారు వేరే తెచ్చుకున్న కానుకలను ఒక్కొక్కరు తీసి చదివించ సాగారు.

సీటి బస్ కి సావలా డబ్బులుకూడా లేవని ఏడిన అవధానీ, సైకిలు వంచరు వడితే చిల్లర డబ్బులుకూడా లేక ఆఫీసుకు నడిచి వచ్చానన్న ఎస్టాబ్లిష్ మెంటు వెంకట్రావు ‘కానుకల ఎలా చదివించా రబ్బా అంటూ ఆశ్చర్యపోయాడు డిస్ట్రాక్ డివైజరం.

మరో మూడు రోజులు గడిచాయ్. అప్పుడే

వచ్చిన డాక్ ను తీసుకుని ఆఫీసరుగారి ఛాంబర్ లోకి వెళ్ళిన మానేజరు రామనాథంగారు అర గంట ఆయాక తిరిగి వచ్చి తన సీటులో కూలబడ్డారు విచార వరసంతో. ఆయన వైఖరికి అంతా ఆశ్చర్య పోయారు. కొంతమంది తమ తమ సీటులోంచి లేచి ఆయన్ను చుట్టు ముట్టారు, ఆయనకు వచ్చిన ఇబ్బంది లేక అవద ఏవిట్ తెలుసుకుని విచారించ దానికి అవసరమైతే పరామర్శించడానికినూ.

“ఏమిట సార్ అలా ఉన్నారు?”

“అడిగాడు ఒకడు.”

“ఆఫీసరుగారు చికాగ్న ఉన్నారా? చీవాట్లు పెట్టారా?” అని అడగకలేక అడిగాడు మరొకడు.

“ఆఫీసరుగార్ని ప్రమోషన్ మీద అస్సం బ్రాన్స్ ఫర్ అయింది.”

చెప్పడానికి నోరు రాకపోయినా చెప్పారు రామ నాథంగారు.

“బ్రాన్స్ ఫరా? అస్సామే?”

ఏక కంటంతో మోషించారు కాకారావులు.

పైలుకు అల్ప గుచ్చబోయి వేలుకు గుచ్చుకున్న సుధాకరానికి అర రీటరు రక్తం బొటబొటా కారింది.

అప్పుడే ఒపెన్ చేస్తూన్న పార్కర్ పెన్ (పార్కి ప్రెజెంటు చేసింది) ముకుందరావు చేయి జారి కింద పడింది. పాళి విరిగి పోయింది.

అవధాని పాడుం దట్టి చేయి జారి కింద పడి పాడుం అంతా వేలి పాలయింది.

చూల్చి లేవబోయి టేబిలుకు గుద్దుకుని ముణుకులు పట్టుకున్నాడు సోమరాజు.

రామనాథంగారి కళ్ళు జోడు పట్టు తప్పి టేబిలు మీద పడింది. కానీ అద్దలు పగలేదు.

తన డిస్ట్రాచింగ్ రూమ్ లో అంతా గమనిస్తూన్న డిస్ట్రాక్ డివైజరం ఈల చేసుకుంటూ హాల్ లోకి ప్రవేశించాడు. అందరి స్థితిని గమనించి జారి వడ్డాడు.

“ఆఫీసరుగార్ని ప్రమోషన్ వస్తే ఏళ్ళ కేపి టి క్వం (నష్టం) వచ్చింది చెప్పా” అనుకున్నాడు మానేజర్ గార్ని సమీపించి ‘వేరీ గుడ్ న్యూస్ సార్’ అన్నాడు. గట్టిగా గరించినట్లుగా

తుళ్ళి వడ్డారు మానేజరుగారు. కానీ ఉలుకూ పలుకూ లేదు. ఎవరి నుండి రెస్పాన్సు లేదు.

కొట్టి వడసిన సాముల్లా వడి ఉన్నారు.

“ఆఫీసరుగార్ని ఫెర్వెల్ పార్కి మనంగా ప్రియా చేయాలి సార్.” అన్నాడు.

అతని మాటలు అందరికీ వినిపించాయ్. కానీ ఎవరూ పెడవి విప్పలేదు. పొలంతా నిశ్శబ్దంగా ఉంది.

మనుమర్ని ప్రకాశించడం కన్నా పొగడడమే ముఖ్యం చాలామందికి కావల ంది కూడా పొగడలే.

—రిచర్డ్

మనిషి తన కంటే ఉన్నతం కాని వ్యక్తితో ఎన్నటికీ స్నేహం చెయకూడదు.

—కన్ ఫ్యూషియన్

దీర్ఘ వ్యాధులకు ఉత్తమ సిద్ధ వైద్యం!

నరమల బలహీనత
దానిపుష్టి యిష్టాశక్తి
హిర్నియా తర్కవ్యాధులకు
పోస్ట్ డ్యూరా కుడాకలదు
వరిజాజం (బుడ్డ) ,
మూత్రవ్యాధులకు
అపరేషన్ లేకుండా రండి

డా||దేవర్, ఫోన్: 551.
వ్యాధి రహిత వైద్య శైలి.

బాంబి: 26, సార్ బోగ్ రోడ్, మద్రాసు-17

శ్రద్ధవంధి! చదివింపండి!!

బాలభారతి

ఎక్కువ పేజీలు, అనుబంధ సవల
కలిగిన బిల్లుల మోస పత్రిక వెల 60-25

సంపాదకుడు: **వి.వి.నరసింహారావు**
సహకర సంపాదకుడు: **నకిభూషణ్**
విజ్ఞాన వికాసాలకు.

బాలభారతి

ఫోన్ నెం 2645. మద్రాసు-600024

**దేహపుష్టికి
ఆరోగ్యసౌకికి**

పండిత.డి.గోపాలాచార్యులవారి

జీవామృతం

1898 నుండి ప్రసిద్ధి గాంచినది

ఆయుర్వేదాశ్రమం
(భైవట్) రిమిటెడ్
మదరాసు.

కవితం కవితం !!

తెల్ల మచ్చలు

అన్ని రకాల మచ్చలను, ముప్ప రంగును
మా ప్రఖ్యాతి నుండు అయిదు రోజుల్లో
మూర్చును. త్వరలోనే మృదు మూములు
రంగు సొందును. ప్రచారము విమితము
ఒక సీసా నుండు కవితంగా సంపాదము.
వెంటనే నాయండి. వివరాలకు:

BHARAT AYURVEDASHRAM,
P O Katri Saral (Gava)